

Entrevista

“La via autonomista al Quebec és en un cul-de-sac”

Pauline Marois

Líder del Partit Quebequès (PQ)

D'un parell d'anys ençà, Pauline Marois és la líder del Partit Quebequès (PQ), el partit històric de l'independen-tisme del Quebec. Com a cap de l'oposició, el seu princi-pal objectiu és retornar el PQ al govern del país, després d'haver perdut dues eleccions consecutives. Marois, mare de quatre fills i llicenciada en treball social, compta amb més de trenta anys d'experiència política, i ha ocupat més de quinze carteres ministerials als governs anteriors del PQ.

—Com definiríeu el vostre partit?

—Sempre ens hem definit com un partit sobiranista. Per a nosaltres, avui mateix la sobirania és un sinònim d'independència. Amb tot, sempre hem dit que volem una associació amb el Canadà per a gestionar assumptes comuns, com per exemple la moneda. El nostre objectiu no és aixecar barreres que incomunicuin les províncies canadenques al nostre est i oest, sinó que pensem en un model semblant a la UE, amb llibertat de circulació de persones i béns.

—I dins l'eix esquerra-dreta, on se situa el PQ?

—Som un partit progressista. Ara bé, tot i que les bases són de centre-esquerra, el nostre partit aplega gent de l'es-querra més radical i també gent centrista. Dins el panora-ma polític quebequès, som a l'esquerra del Partit Liberal, perquè nosaltres creiem en un paper més fort de l'estat.

—Seria possible que el PQ se sentís a gust dins del Canadà si hi hagués una reforma constitucional que en reconegués l'especificitat?

—Els quebequesos creuen molt en la possibilitat de reformar el sistema federal en un sentit asimètric, però jo en sóc molt escèptica. Per canviar la Constitució fa falta un gran consens, i les altres províncies no reconeixen el caràcter nacional de Quebec. Per aquesta raó, la via auto-nomista és en un cul-de-sac. Ara bé, nosaltres intentarem extreure del centre tant de poder com puguem.

—Si guanyeu les eleccions convocareu un referèn-dum de secessió?

—Jo no he assumit cap compromís públic sobre això. Sí que he dit que engegaré un pla per a aconseguir la inde-pendència. Però, a la vegada, tampoc no prometo que no el convocaré. Vull tenir les mans lliures per a poder fer-ho o no segons la conjuntura política.

—Al Quebec és coneguda la situació de les nacions de l'estat espanyol?

—Sí, i tant. Sobretot la classe política quebequesa té molt d'interès pel que passa a Catalunya, i nosaltres tenim

EL TEMPS

contactes amb els partits catalans. A l'àmbit del govern, però, les relacions s'han refredat. Quan nosaltres érem al govern, el president Pujol havia vingut diverses vegades. En canvi, ara el ministre de Relacions Exteriors del Quebec no ha sortit públicament en defensa de les aspiracions catalanes.

Pel que fa al País Basc, hi hem tingut algun contacte, però ha estat més tens per la qüestió de la violència. Nosaltres volem la independència de forma pacífica, i la violència allà ens fa ser més prudents.

*Ricard González
Mont-real*